

Kære læser - har du mulighed for at støtte os?

POV er et uafhængigt medie, der er åbent for alle og støttet af vores læsere.

Vi vil ikke lukke vores indhold inde bag en betalingsmur, men det koster selvfølgelig at lave redigeret kvalitetsjournalistik.

Hvis du har mulighed for at støtte POV med et fast månedligt beløb, kan du hjælpe os med fortsat at udkomme.

Det kan du gøre nemt og direkte med Visa eller Mastercard ved at klikke her:

25 kr./md. → **50 kr./md.** →

100 kr./md. →

☰ Menu

POV. INTERNATIONAL
NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGEBREV HVER FREDAG

I 1989 faldt Muren – er grænserne ved at komme igen?

af Alexander Sennels

Publiceret 06/09/2019 i Europa/Politik & Samfund

ANMELDELSE // NY BOG OM 1989 – I ‘Håbets Europa i 89 billeder’, skitserer tidligere minister og nuværende Tysklandskorrespondent for Berlingske, Lykke Friis, Europa før og efter 1989 i symbolske 89 billeder. For anmelder Alexander Sennels er det årets bog.

1989 var et skelsættende år i europæisk historie, der ændrede magtbalancen på kontinentet for altid.

Berlinmuren faldt, i Polen blev der afholdt det første (halv) frie valg, og Den Kolde Krig blev så varm, at Sovjetunionen to år senere, i 1991, faldt sammen, og en ny verdensorden blev skabt.

I dag viser kalenderen 2019, og det var netop i disse måneder for 30 år siden, at Europa var under markant forandring; Berlinmuren faldt og fundamentet til det nye Europa blev lagt.

I sin nye bog, *Håbets Europa i 89 billeder*, skitserer tidligere prorektor for Københavns Universitet og fhv. klima- og ligestilingsminister, nuværende Tysklandskorrespondent for Berlingske, Lykke Friis, Europa før og efter 1989 i symbolske 89 billeder.

En historisk rejse

Bogen tager læseren med på en historisk rejse, hvor Lykke Friis spændende beretter om Europa før 1989 med de to supermagter, USA og Sovjetunionen, der havde et våbenkapløb med Europa som slagmark. Kontinentet var bogstavelig talt delt mellem et demokratisk og kapitalistisk vest og et kommunistisk og planøkonomisk øst og vest og planøkonomisk øst. Berlinmuren var symbolet på den historiske deling.

»*Mr. Gorbachev, tear down this wall*«, kun seks ord skal der til for at holde en tale, der vil gå over i historien. Citatet fra Ronald Reagan er historisk. Det kom senere frem, at det amerikanske udenrigsministerium, *State Department*, til det sidste forsøgte at overtale Det Hvide Hus til til at droppe netop disse ord. For det var utænkeligt, at det nogen sinde kunne ske.

Og så skete det alligevel. Blot et eksempel på, at historien er finurlig og fantastisk.

Andre gange bliver historien vendt på hovedet af begivenheder, som ligner rene tilfældigheder. En af de tilfældigheder var Berlinmurens fald, som mange nok ikke er klar over. På en pressekonference den 9. november 1989, ved en misforståelse fra Günter Schabowskis (politbureauets førstesekretær) side, kom han til at erklære grænserne for åbne »ab sofort« (»omgående«), en ny æra var begyndt, DDR var stendød.

1989: Persconferentie Günter Schabowski (...)

Grænserne til friheden i vest blev åbnet, og et nyt kapitel i historiebøgerne var begyndt. Ingen havde set det komme.

Er grænserne ved at komme igen?

Nu ser virkeligheden unægtelig anderledes ud. Viktor Orbán i Ungarn, Lov og Retfærdighedspartiet i Polen, Matteo Salvini i Italien, Marine Le Pen i Frankrig, repræsenterer alle den højrepopulistiske bølge, der de seneste år har skyllet ind over Europa ved de seneste valg i deres respektive lande. En udvikling, der for alvor tog fat i 2015, hvor EU knap var kommet ud på den anden side af finans- og Eurokrisen, og migranter strømmede til Europa, en udvikling der gav, og stadig giver, de højrepopulistiske partier vind i sejlene.

Det er endnu for tidligt at drage konklusionen på de strømme, men det viser om ikke andet, at konceptet om grænser langt fra forældet eller tilhører historiebøgerne – noget som visse historikere og optimistiske globalister forudså i 1990'erne efter Murens fald og blokkenes kollaps.

I 2015 besluttede Ungarns premierminister Viktor Orbán således at lukke grænserne til nabolandet Serbien, for at stoppe tilstrømningen af migranter. Orbán skabte med egne ord her starten på et 'Fort Europa'.

Lykke Friis sammenligner de historiske begivenheder fra Europa i 1989 og før og tager dem med til 2019 for at forklare udviklingen i Europa i disse år. Det gør bogen relevant og interessant. Som den franske filosof, [Simone Weil](#), siger: „Hvis man ikke kender fortiden, forstår man ikke nutiden og egner sig ikke til at forme fremtiden”.

“

Denne bog er et stykke fantastisk litteratur, der fortæller om et håbefuldt Europa med murens fald i 1989, som man kan tage med sig i betragtningerne af europæisk politik i dag. Det er lige før, jeg vil gå så langt, og sige at den nok bliver årets bedste bog for mit vedkommende.

Bogen er relevant her og nu. Lykke Friis tager læseren med på en vidunderlig og spændende rejse. Første stop på turen handler om Europa før 1989, derefter Europa i 1989 og sidste stop er 2019, 30 år efter Berlinmurens fald, hvor kontinentet langt fra befinder sig i fred og harmoni og hvor netop spørgsmålet om grænser – både indenfor og udenfor Unionens grænser er så relevant som aldrig før.

Årets bedste bog

Bogens forord er forfattet af forhenværende udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen, der fortæller om oplevelsen fra sygesengen. Her kunne han følge de direkte billeder i fjernsynet fra Berlin, hvor tyskerne endelig kunne fejre nytårsaften 1989/90 sammen. Lykke Friis har valgt at skildre det ikoniske forløb på forsiden af bogen.

Når sidste punktum er læst, kan man godt blive bekymret for, hvad fremtiden bringer. Som [Per Stig Møller skitserer det i bogen *De Fire Isbjerge*](#), er det den samme lidt dystopiske fortælling om fremtiden, hun skitserer i bogen. Optimistisk bliver man ikke af at læse om, hvad vi kan vente os fremover.

Når det er sagt, er bogen et stykke fantastisk litteratur, der fortæller om et håbefuldt Europa med murens fald i 1989, som man kan tage med sig i betragtningerne af europæisk politik i dag. Det er lige før, jeg vil gå så langt, og sige at den nok bliver årets bedste bog for mit vedkommende.

Den kombinerer historie og politik på en fantastisk måde, for “hvis man ikke kender fortiden, forstår man ikke nutiden og egner sig ikke til at forme fremtiden.”

Lykke Friis: Håbets Europa i 89 billeder, Gads Forlag, 256 sider. Er udkommet.

Illustration: Udsnit af bogens forside.

FACEBOOK

TWITTER

LINKEDIN

PINTEREST

TAGS:

1989

HISTORIE

LYKKE FRIIS

POLITIK

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

Thomas Ubbesen:
Der er monstre
overalt

Mogens Lykketoft:
Da udlændinge
kom på den
politiske
dagsorden

**Statsministerens
åbningstale:**
Hvorfor er
oppositionens
kritik altid så
forudsigelig?

ALEXANDER SENNELS

SENESTE ARTIKLER

Mit navn er Alexander Sennels, og jeg interesserer mig meget for politik.

På min blog, politiskverden.dk, skriver jeg blogindlæg og laver videoer og har bl.a. interviewet Lars Løkke Rasmussen og Uffe Ellemann-Jensen.

Min ambition med Politisk Verden er at videreformidle relevante emner inden for dansk og international politik på en måde, så børn og unge får interesse for politik.

For at gøre mine indlæg levende og nærværende, er jeg ofte på pletten, f.eks. i Washington D.C., når der skal vælges ny præsident i USA, i Berlin når ny forbundskansler i Tyskland skal vælges, og når Folketinget åbner et nyt folketingsår.

M E S T L Æ S T E

Brug det danske sprog, før det er too late

af Morten Holm-Nielsen | posted on October 6, 2019 | under Kultur, Satire

Countrystjernen Brad Paisley red ind i Royal Arena med det helt store rodeoshow

